

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 217/2012-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. mája 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. J. K., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 9 C/55/2010 z 20. júna 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. J. K. **o d m i e t a** ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. apríla 2012 doručená sťažnosť Mgr. J. K. (ďalej len sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“)

rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 9 C/55/2010 z 20. júna 2011.

2. Zo sťažnosti a z k nej pripojených písomností vyplýva, že sťažovateľ je v procesnom postavení odporcu v 1. rade v právnej veci navrhovateľky E. S., R., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vedenej okresným súdom pod sp. zn. 9 C/55/2010. Okresný súd rozsudkom z 20. júna 2011 určil, že sporná nehnuteľnosť patrí do vlastníctva navrhovateľky. Keďže účastníci konania nenapadli prvostupňový rozsudok odvolaním, tento nadobudol právoplatnosť (podľa na ňom vyznačenej doložky právoplatnosti, pozn.) 2. augusta 2011.

3. *Podľa názoru sťažovateľa „dôvodom podania námietky“ (sťažnosti, pozn.) je skutočnosť, že „súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 205 ods. 2, písm. d.b. Občianskeho súdneho poriadku /OSP/ a že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia podľa § 205 ods. 2, písm. f. OSP.*

Okresný súd nesprávne vyhodnotil Návrh na začatie konania o určenie vlastníctva na základe neexistujúcej údajnej kúpnej zmluvy z roku 1973 na domovú nehnuteľnosť na parcele č. 21 a súvisiace pozemky s domom, kde je aj sporná parcela č. 19...“.

4. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy... a čl. 36 ods. 1 Listiny... rozsudkom Okresného súdu... sp. zn. 9 C/55/2010 z 20. 6. 2011 porušené bolo.“

5. Okrem iných písomností sťažovateľ k sťažnosti pripojil odpoveď Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. VI/2 Pz 47/12-8 z 15. februára 2012 na jeho opakovaný podnet zo 7. januára 2012, ktorým sa domáhal podania mimoriadneho dovolania proti rozsudku okresného súdu z 20. júna 2011, v ktorom generálna prokuratúra v podstatnom uviedla:

„Mimoriadne dovolanie teda nie je ďalším odvolaním, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných /§ 243f

ods. 1 písm. a), b) OSP/ a hmotnoprávných /§ 243f ods. 1 písm. c) OSP/ vád. Preto sa ním nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi a takisto ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

Keďže Okresný súd v Rimavskej Sobote v konaní pod č. k. 9 C/55/2010 neporušil zákon tak, ako to predpokladá ustanovenie § 243e ods. 1 a nasl. OSP, nebol zistený dôvod na podanie mimoriadneho dovolania, preto Váš opakovaný podnet odkladám.

Zároveň Vám oznamujem, že Vaše ďalšie podnety v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak budú obsahovať nové skutočnosti (§ 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov)...“

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

7. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

8. Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Predmetom posudzovanej sťažnosti je už uvedené tvrdenie sťažovateľa, že postupom okresného súdu v označenom konaní a jeho rozsudkom z 20. júna 2011 došlo k porušeniu základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny.

10. Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

11. Sťažnosťou napadnuté rozhodnutie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť 2. augusta 2011 (bod 2). Sťažnosť sťažovateľa bola doručená ústavnému súdu 17. apríla 2012, teda po uplynutí uvedenej dvojmesačnej zákonom ustanovenej lehoty (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

13. Nad rámec už uvedeného ústavný súd dodáva, že na dvojmesačnú zákonom ustanovenú lehotu (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nemá podľa stabilnej rozhodovacej praxe ústavného súdu (napr. I. ÚS 147/2010, I. ÚS 19/01, II. ÚS 176/03, IV. ÚS 344/04, II. ÚS 144/05) žiadny vplyv sťažovateľom podaný podnet generálnej prokuratúry pre účely

podania mimoriadneho dovolania (pozri bod 5). Navyše, sťažovateľ nevyužil (nevyčerpal) riadny opravný prostriedok (odvolanie), ktorý mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorého je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov (§ 201 a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov). Nevyčerpanie tohto opravného prostriedku by bolo dôvodom odmietnutia sťažnosti pre jej neprípustnosť (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. mája 2012